

SYRJINTÄLAUTAKUNTA

Syrjintä, ravintola, pukeutuminen, etninen tausta, asiakaspalvelu, syrjintäolettama, todistustaakka

Diaarinumero: 2009/595

Antopäivä: 11.5.2009

Senegalilainen A oli menossa yhdessä aviopuolisonsa B:n ja ystäviensä C:n, D:n, E:n, F:n ja G:n kanssa Helsingissä sijaitsevaan ravintolaan. Järjestyksenvalvoja H esti A:n ravintolaan sisäänkäynnin A:n käyttämien reisitaskuhousujen vuoksi. Syrjintälautakunta katsoi, että ravintola T:llä on ollut majoitus- ja ravitsemistoiminnasta annetun lain 5 §:n nojalla oikeus asettaa ravintolaan pääsyn ehdoksi tiettyjä ravintolan toiminta-ajatukseen perustuvia, asiakkaaksi pyrkivien pukeutumiseen liittyviä ravintolan antaman ohjeen mukaisia ehtoja, jotka eivät sinänsä olleet syrjiviä. A:lla on ollut ravintolan antamassa pukeutumisohteissa mainitut reisitaskuhousut, eikä hakija ollut osoittanut ravintolan ottaneen asiakkaiseen muita reisitaskuhousuihin pukeutuneita. Näin ollen ravintola T:n menettelyä ei näiltä osin voitu pitää syrjintänä. Räikeässä tapauksessa yleisesti noudatettavista ehdoista poikkeamista on myös asiakkaan palveleminen nöyryyttävällä, halveksuntaa osoittavalla tai muulla asiakasta loukkaavalla tavalla. Päätöksen tekeminen asiakkaaksi ottamisesta ja sen yhteydessä noudatettu menettely on osa ravintolan yleistä palvelutoimintaa. Hakijan loukkaavaksi väittämä sananvaihto on käyty vain B:n kanssa ravintolaan pyrkineen seurueen jo poistuttua kokonaisuudessaan ravintolasta, kun A:ta ei ollut hyväksytty asiakkaaksi. Kun B oli tämän jälkeen erikseen palannut ravintolaan saadakseen ravintolapäällikön yhteystiedot asian myöhemmäksi selvittämiseksi, hänen tai kenenkään muun seurueeseen kuuluneen pyrkimättä enää ravintolan asiakkaaksi, syrjintälautakunta katsoo, ettei kyse ole ollut enää ravintolan asiakkaaksi ottamista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta. Syrjintälautakunta ei pitänyt selvitettyinä, että ravintola T:n ovimiehet olisivat syrjineet hakijoita.

Hakijan vaatimukset

Vähemmistövaltuutettu pyysi syrjintälautakuntaa tutkimaan, onko yhdenvertaisuuslain 6 §:ssä säädettyä syrjinnän kieltoa rikottu Helsingissä sijaitsevan ravintola T:n palvelujen tarjonnassa, kun senegalilaista A:ta ei ollut päästetty ravintolaan ja kohdeltu siinä yhteydessä loukkaavasti, sekä kieltämään ravintola T:tä jatkamasta asiakkaidensa etniseen taustaan, kansalaiseen alkuperään, kansalaisuuteen tai muuhun henkilöön liittyvään syyhyn perustuvaa syrjintää ja asettamaan uhkasakon syrjinnän kiellon tehosteeksi.

Hakijan selvitys tapahtumista

B ja hänen miehensä olivat ystävineen menossa ravintola T:hen 17.5.2008 noin klo. 23:00. Seurueen mentyä sisään ulko-ovesta normaalisti, ravintolan ovimiehen siihen mitenkään reagoimatta, tuli eteispalvelussa toinen mieshenkilö sanomaan heille, ettei A pääse sisään ravintolaan, koska hänellä on reisitaskuhousut. B:n kertoman mukaan aulassa oli muita asiakkaita kuluneissa farmareissa ja lenkkikengissä, eikä heidän pukeutumiseensa kiinnitetty huomiota. Hänen ja seurueeseen kuuluneen, asiassa kirjallisen lausunnon antaneen C:n mukaan A oli

pukeutunut siisteihin puuvillaisiin housuihin, joissa oli sivutaskut. B:n ja C:n mukaan samaan aikaan päästettiin sisään suomalaisia miehiä, jotka olivat pukeutuneet epäsiistimmin kuin heidän seurueeseensa kuuluvat. Seurue poistui ravintolasta pienen sanaharkan jälkeen, mutta B palasi vielä selvittämään asiaa, jolloin ovimies olisi B:n mukaan ilmoittanut ravintolaan pääsevän vain fiksuja ihmisiä ja kehottanut hänen miestään painumaan takaisin savimajoihin Afrikkaan. Tämän jälkeen B työnnettiin ravintolasta ulos. B ja A pitivät asiakkuuden epäämisen yhteydessä saamaansa kohtelua loukkaavana. C:n lausunnon mukaan ovimies oli käyttäytynyt ja puhunut asiattomasti siten, että se hänen mielestään oli syrjivää. B:n ravintolalta saaman kirjeen mukaan A:n sisäänpääsy olisi estetty tämän pukeutumisen johdosta.

Vähemmistövaltuutetulle antamassaan vastauksessa ja lisäselvityksessä ravintolan toimitusjohtaja ilmoittaa B:n sisäänpääsyn estämisen perusteeksi tämän pukeutumisen reisitaskuhousuihin. Ravintolan antaman pukeutumisoheistuksen mukaan reisitaskuhousut kuuluvat niiden asujen joukkoon, joihin pukeutuneita ravintola ei asiakkaikeeseen hyväksy. Ohjeistuksessa mainitaan ravintolan olevan korkealuokkainen monitoimiravintola, joka kiinnittää pukeutumisessa aina erityistä huomiota asiakkaan kokonaissiisteyteen. Pukeutumisoheistuksessa luetellaan joukko yksittäisiä vaatteita ja pukeutumistyyliä, joita ravintola ei hyväksy. Tässä luettelossa mainitaan myös reisitaskuhousut. Vastauksen mukaan muiden seurueen jäsenten kohdalla vastaavaa estettä sisäänpääsyyn ei ollut. Ravintolan mukaan siellä ei ole ollut kyseisenä iltana lenkkitosseihin ja risoihin farkkuihin pukeutuneita henkilöitä. Ravintolan sisäisen ohjeistuksen mukaan vahtimestareiden esimies ohjaa käytännön toimintaa naulakon, yleisen turvallisuuden sekä näiden asiakaspalvelun osalta. Akuuteissa asioissa turvamiehet kommunikoivat ravintolassa päivystysvuorossa olevan esimiehen kanssa. Ravintola ilmoittaa, ettei se perusta asiakaspolitiikkaansa rotuun, ihonväriin tai kansalaisuuteen, eikä muuhunkaan vastaavaan seikkaan. Asiakkailta vaaditaan riittävää ikää, hyvää käytöstä sekä anniskelumääräysten edellyttämää kuntoa, ja pukeutumiseen joudutaan puuttumaan vain satunnaisesti. Ravintolan tekemän sisäisen selvityksen mukaan esitetyn mukaista keskustelua asiakkaan kanssa ei ole käyty. Ravintola kiistää henkilökunnan tai alihankkijan henkilökunnan esittäneen kyseisiä ilmauksia, eikä tämän vuoksi kommentoi asiaa.

Vähemmistövaltuutettu katsoo hakemuksessaan ovimiehen kommenttien merkinneen B:n arvon tarkoituksellista ja tosiasiallista loukkaamista ja luoneen vihamielisen, halventavan ja nöyryyttävän ilmapiirin, ja täyttävän siten yhdenvertaisuuslaissa kielletyn häirinnän tunnusmerkistön. Hakija katsoo ravintola T:n ja siellä työskennelleen ovimiehen loukanneen yhdenvertaisuuslain 6 § 2 momentin 3 kohdan tarkoittamaa syrjintäkieltoa.

Vähemmistövaltuutettu katsoo hakemuksessaan, että uhkasakon asettaminen on perusteltua, kun syrjintälautakunta on jo aiemmin antanut ravintola T:lle osoitetun syrjintää koskeneen kieltopäätöksen.

Ravintola T:n vastaus

Vastauksessaan ravintola T kiistää syyllistyneensä syrjintään, ja katsoo ettei vähemmistövaltuutetulle kuvattu tapahtumankulttu vastaa todellisia tapahtumia, ja ettei asiassa ole perustetta syrjintäolettan tekemiselle.

Ravintola T ilmoittaa ravintolan panostaneen merkittävästi trendikkyyteen ja kalustukseen, ja kiinnittävänsä sen takia huomiota myös asiakkaiden pukeutumiseen. Ravintola toimii suojellussa rakennuksessa keskeisellä liikepaikalla, ja sen taso näkyy myös tavanomaista korkeampana

hintatasona. Ravintola näkee monikulttuurisuuden ja etniset taustat vahvuutena, ja niin ravintolan henkilökunta kuin asiakaskunta on taustaltaan monikulttuurista.

Ravintola pitää vähemmistövaltuutetun arviota syrjäntäolettaman täyttymisestä perusteettomana. Asiakkaiden pukeutumista arvioivan ravintolan työntekijän kannalta olennaista on, vertaillaanko kokonaissiisteyttä vai puututaanko kiellettyyn asusteeseen. Vähemmistövaltuutettu on arvioinut asianosaisten kertomusten perusteella vertailevasti asiakkaiden kokonaissiisteyttä ihmetellen, kuinka lenkkitosut ja risat farkut eroavat reisitaskuhousujen siisteydestä. Tapauksessa ei kuitenkaan tehty lainkaan arviota kokonaissiisteydestä, vaan sisäänpääsyn epääminen perustui ravintolan ohjeissa yksiselitteisesti kiellettyyn asustukseen eli reisitaskuhousuihin.

Ravintolan pukeutumisrajoitusten taustalla on ravintolan liikeidea ja asiakkaiden toiveet. Ravintolat ovat tehneet pukeutumisen arviointia helpottavia kaavamaisia sääntöjä, koska käytännön työntekijän on pystyttävä nopeasti arvioimaan pukeutumista. Yleisimpiä ravintoloiden torjumia asusteita ovat shortsit, työasut ja rantakengät. Ravintola T on johdonmukaisesti kieltänyt mm. ”rantavaatteet”, työvaatteet ja urheiluharjoituksissa käytettävät vaatteet, eikä reisitaskuhousuja hyväksytä missään tapauksessa. Muiden kuin selkeästi kiellettyjen vaatteiden arviointi on tulkinnanvaraisempaa ja vaikeampaa. Eron tekeminen kalliiden vapaa-ajan kenkien ja harjoittelukäytössä käytettävien juoksukenkien välillä, tai design-farkkujen ja muiden farkkujen välillä ei ole helppoa tai yksiselitteistä. Yksittäisen työntekijän kannalta kyse on siitä, voiko jonkin vaateen todeta olevan yksiselitteisesti kielletty, vai onko harkittava vaatetuksen kokonaissiisteyttä. A:n seurueen tapauksessa yhden seurueeseen kuuluneen sisäänpääsy estettiin kielletyn vaatekappaleen vuoksi. Syrjäntäkokemuksesta lähetetyssä sähköpostilausunnossa vahvistetaan se, että sisäänpääsy evättiin reisitaskuhousujen perusteella.

Ravintola T katsoo, ettei syrjäntäolettaman tekeminen ole perusteltua senkään vuoksi, ettei A:n seurueeseen kuulunutta toista henkilöä syrjitty tai pyritty syrjimään etnisen alkuperän perusteella.

Ravintola T ilmoittaa selvittäneensä järjestyksenvalvojen toimintaa 19.5.2008 tilaisuudessa, jossa olivat yhtiön liiketoimintajohtaja, ravintola T:n johtaja, järjestyksenvalvojen esimies sekä tapahtumissa mukana olleet kaksi järjestyksenvalvojaa. Asiaa on selvitelty myös järjestyksenvalvojapalveluista vastanneen N Oy:n toimitusjohtajan kanssa. Paikalla olleiden järjestyksenvalvojen ovimies H:n ja turvamies J:n tapahtumainkuvauksen mukaan seurueeseen kuuluneelle reisitaskuhousuihin pukeutuneelle asiakkaalle ilmoitettiin kohteliaasti, että ravintola edellyttää asiakkailtaan toisenlaista pukeutumista. Tämän kuultuaan A hermostui ja ilmoitti tyytymättömyytensä kovaäänisesti ja korosti asiaa erilaisilla ”kansainvälisillä käsimerkeillä”. Yksi näistä oli kädellä tehty liike kurkun poikki. B:n liityttyä tässä vaiheessa keskusteluun haluten kuulla perustelut A:n sisäänpääsyn epäämiselle, hänelle kerrottiin ravintolan asustekoodista ja annettiin ravintolan käyntikortti asian tarkistamiseksi ja mahdollisen reklamaation tekemiseksi. A ja B menettivät tällöin itsehillintänsä ryhtyen arvostelemaan kovaäänisesti muiden sisään tulevien asiakkaiden pukeutumista. Muiden asiakkaiden viihtyvyyden säilyttämiseksi järjestyksenvalvojat ohjasivat A:n ja B:n kohteliaasti ja ilman minkäänlaista voimankäyttöä ravintolan edustalle. B oli palannut hetken kuluttua kysymään uudelleen perusteluja käännytykselle. Hänelle oli kerrottu taas ravintolan pukeutumisäännöistä ja tarjottiin uudestaan ravintola T:n käyntikorttia. Hän oli reagoinut saamaansa vastaukseen aggressiivisesti huutaen, ettei hänen tarvitse kuunnella tällaista p***aa. Koska kovaääninen ja muita asiakkaita häiritsevä käyttäytyminen jatkui, ohjasi ovimies B:n uudestaan ravintolan ulkopuolelle. Järjestyksenvalvojen mukaan sisäänpääsyn epäämisen ainoa syy oli reisitaskuhousut. Muu seurue olisi ollut tervetullut viettämään iltaa ravintola T:ssä. Järjestyksenvalvojat kokivat A:n käyttäytymisen erittäin uhkaavaksi.

Ravintola T:n mukaan B ohjattiin ulos ravintolasta siten, ettei tilanteeseen liittynyt mitään voimankäyttöä tai aktiivista työntämistä. Ravintola T katsoo, että vähemmistövaltuutetulle kuvattu tapahtumankulku ei vastaa todellisia tapahtumia, eikä asiassa ole perustetta syrjintäolettan tekemiselle.

Ravintola T toivoo, että syrjintälautakunta katsoo vastaajan vastauksessa esitetyn perusteella, että ravintola T ei ole rikkonut yhdenvertaisuuslain 6 §:ssä säädettyä syrjinnän kieltoa, eikä aseta yhtiölle vähemmistövaltuutetun esittämää uhkasakkoa.

Hakijan vastaselitys

Hakija ilmoittaa A:n ja B:n kiistävän käyttäytyneensä mitenkään aggressiivisesti. Hakija pitää epäuskottavana väitettä heidän käyttäytymisestään syynä sisäänpääsyn estämiselle, koska asiaa ei ollut tuotu esille eikä siihen vedottu missään vaiheessa aikaisemmin, vaikka vähemmistövaltuutettu oli pyytänyt asiasta selvityksiä jo kahteen otteeseen. A:n ja B:n mukana olleet seurueen jäsenet ovat lupautuneet tarvittaessa todistamaan, etteivät A ja B käyttäytyneet aggressiivisesti kyseessä olevana iltana.

Hakija katsoo, että ravintola ei ole esittänyt sellaisia syitä tai perusteita, jotka osoittaisivat, että syrjintää ja häirintää ei ole tapahtunut. Hakija katsoo ravintolan ovimiesten toiminnan täyttävän häirinnän määritelmän.

Hakijan lisäselvitys

Syrjintälautakunnan pyytämässä lisäselvityksessä hakija selvittää A:han kohdistuneen loukkaavan sanavaihdon käydyn siinä vaiheessa, kun 7 hengen seurueen sisäänpääsy oli evätty ja he olivat siirtyneet ravintolan tiloista kadulle, ja B päätti vielä mennä yksin kysymään ravintolapäällikön yhteystietoja asian selvittämiseksi. B:n palattua sisään hän kertoi ravintolan ovimiehille haluavansa vielä selvittää asiaa, koska koko seurue tunsu kohtelun asiattomaksi. Tässä yhteydessä ravintolan ovimiehet olivat käyttäneet hakijan kuvaamia ilmaisuja, jonka jälkeen B työnnettiin ulos ravintolasta, vaikka hän käyttäytyi rauhallisesti. Loukkaavan sanavaihdon kuuli B. Kaikki seurueen jäsenet vahvistavat, etteivät ovimiesten väitteet B:n käyttäytymisestä pidä paikkaansa.

Esittelijän esitys ja perustelut

Yhdenvertaisuuslakia (21/2004) sovelletaan etnisen alkuperän perusteella tapahtuvaan syrjintään, kun kysymys on yleisölle tarjottavien tai yleisön saatavilla olevien palvelujen tarjonnasta tai saatavuudesta. Laissa säädetyn syrjintäkiellon mukaisesti ketään ei saa syrjiä etnisen tai kansallisen alkuperän perusteella. Välittömänä syrjintänä pidetään sitä, että jotakuta kohdellaan epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta kohdellaan tai jotakuta on kohdeltu tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa.

Yhdenvertaisuuslain mukaan syrjinnällä tarkoitetaan lisäksi ohjetta tai käskyä syrjiä. Ohje tai käsky voi yhdenvertaisuuslakia koskevan hallituksen esityksen (HE 44/2003) mukaan olla esimerkiksi syrjintään liittyvä tai syrjinnän aikaansaamiseksi annettu opastus, toimintaohje tai velvoite.

Majoitus- ja ravitsemistoiminnasta annetun lain (308/2006) 5 §:ssä säädetään ravintolan asiakasvalintaoikeudesta. Sen mukaan majoitus- ja ravitsemistoiminnan harjoittajalla ja liikkeen henkilökunnalla on oikeus evätä asiakkaaksi pyrkivältä pääsyyn liikkeeseen, jos siihen on järjestyksenpidon tai liikkeen toiminta-ajatuksen vuoksi perusteltu syy. Toiminnanharjoittajalla ja liikkeen henkilökunnalla on myös oikeus kieltäytyä tarjoilemasta asiakkaalle ruokaa tai juomaa ja tarvittaessa poistaa asiakas liikkeestä, jos hän häiritsee muita asiakkaita tai muutoin aiheuttaa häiriötä liikkeessä tai ei täytä liikkeeseen asetettuja asiakkaaksi pääsyn edellytyksiä.

Majoitus- ja ravitsemistoiminnasta annettua lakia koskevan hallituksen esityksen (HE 138/2004) mukaan asiakasvalintaoikeudella tarkoitetaan liikkeen oikeutta valita asiakkaansa ilman syrjintää. Se, ettei jotakuta palvella yleisesti noudatettavilla ehdoilla, kattaa paitsi kieltäytymisen ottamasta asiakkaaksi tai palvelemasta asiakasta, myös asiakkaan kannalta muita epäedullisempien ehtojen, esimerkiksi korkeamman hinnan, vaatimisen kuin muilta. Räikeässä tapauksessa yleisesti noudatettavista ehdoista poikkeamista on myös asiakkaan palveleminen nöyryyttävällä, halveksuntaa osoittavalla tai muulla asiakasta loukkaavalla tavalla. Syrjinnän tekemuodot kattavat sekä syrjintää koskevan päätöksenteon että päätösten täytäntöönpanon. Näin ollen syrjintään syyllistyy majoitus- ja ravitsemistoiminnan harjoittaja, joka antaa alaisilleen ohjeet kieltäytyä palvelemasta tiettyä ryhmää, ja hänen alaisensa, joka toteuttaa saamiaan ohjeita. Toiminnanharjoittaja voi joutua vastuuseen syrjinnästä silloinkin, kun tietää alaisten syrjivän asiakkaita ja sallii menettelyn laiminlyömällä velvollisuutensa puuttua asiaan.

Eduskunnan perustuslakivaliokunta katsoi antamassaan lausunnossa (PeVL 49/2004), että liikkeenharjoittajan oikeus valita asiakkaansa on perustuslain 18 §:ssä turvattu elinkeinovapauden ja perustuslain 15 §:n 1 momentissa turvattu omaisuudensuojan näkökulmasta perusteltua. Liikkeen toiminta-ajatus on kuitenkin pidettävä täsmennyttömänä käsitteenä, jonka soveltaminen asiakasvalinnassa saattaa käytännön tilanteissa johtaa perustuslain 6 §:n 2 momentin vastaiseen syrjintään. Koska majoitus- ja ravitsemisliikkeissä edelleenkin tapahtuu etniseen alkuperään tai kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää, piti valiokunta tärkeänä, että lakiehdotuksen 5 §:n 1 momenttiin lisätään maininta syrjintäkiellosta tai viittaus yhdenvertaisuuslain 6 §:ään ja rikoslain 11 luvun 9 §:ään. Eduskunta teki edellä mainitut lisäykset lain asiakasvalintaoikeutta koskevaan 5 §:ään.

Syrjintälautakunta pitää selvitettyinä, että ravintola T on asiakasvalintaoikeuteensa perustuen ja toiminta-ajatuksensa mukaisesti antanut ohjeistuksen, jonka mukaan ravintolaan ei hyväksytä asiakkaiksi henkilöitä, jotka ovat pukeutuneet reisitaskuhousuihin. A:lla on kiistatta ollut päällään tällaiset housut hänen pyrkiessään ravintola T:n asiakkaaksi. Hakija ei ole esittänyt selvitystä siitä, että muita reisitaskuhousuihin pukeutuneita henkilöitä olisi otettu ravintolan asiakkaiksi. Vaatetusta koskevaa ravintolan toiminta-ajatukseseen perustuvaa toimintaohjetta, jota sovelletaan yhtäläisin perustein kaikkiin asiakkaiksi pyrkiviin, ei voida pitää välittömänä syrjintänä, ellei sillä samalla suljeta pois automaattisesti tarjotun palvelun piiristä jotain etnistä ryhmää. A:n pääsyn epääminen ravintola T:hen ravintolan antaman vaatetusta koskevan toimintaohjeen perusteella ei ole merkinnyt häneen kohdistuvaa epäsuotuisampaa kohtelua verrattuna muihin reisitaskuhousuihin pukeutuneisiin.

Välillisenä syrjintänä voitaisiin pitää sellaista vaatetusta koskevaa toimintaohjetta, jonka perusteella johonkin tiettyyn etniseen ryhmään kuuluvat tulisivat suljetuiksi pois tarjotun palvelun piiristä laajemmin kuin muut vastaavassa tilanteessa olevat niin, että se saattaisi jonkun erityisen epäedulliseen asemaan. Jos vaatetusta koskevalla toimintaohjeella kuitenkin on hyväksyttävä tavoite ja tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia, ei kyse ole välillisestä syrjinnästä. Hakija ei ole esittänyt selvitystä siitä, että reisitaskuhousuihin pukeutuneiden sulkeminen pois ravintolan asiakkuuden piiristä saattaisi A:n erityisen

epäedulliseen asemaan hänen etnisestä alkuperästään johtuen, joten toimintaohjetta ei voida pitää välillisenä syrjintänä.

Päätöksen tekeminen asiakkaaksi ottamisesta ja sen yhteydessä noudatettu menettely on osa ravintolan yleistä palvelutoimintaa. Hakija on esittänyt selvitystä siitä, että ravintolan menettely A:n asiakkaaksi pääsyn epäämisen yhteydessä on ollut häntä loukkaavaa hänen etnisestä taustastaan johtuen. Tällainen menettely merkitsee yleisesti noudatettavista ehdoista poikkeamista palvelussa, ja on siten yhdenvertaisuuslain 6 §:n 2 momentin 1 kohdassa kiellettyä välitöntä syrjintää.

Koska hakija on esittänyt selvitystä, jonka perusteella voidaan olettaa yhdenvertaisuuslain 6 §:n syrjintäkieltoa rikotun, on vastaajan yhdenvertaisuuslain 17 §:n mukaan osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Vastaaja on selvittänyt B:n asiakkaaksi pääsyn epäämiseen osallistuneiden järjestyksenvalvojen toimintaa, ja hankkinut näiltä lausunnon tapahtumista. Niiden mukaan järjestyksenvalvojat ovat toimineet ravintolan ohjeiden mukaisesti evätessään B:n asiakkaaksi pääsyn hänen käyttämiensä reisitaskuhousujen perusteella.

Ravintolaan pääsyn epäämisen yhteydessä on sekä hakijan että vastaajan mukaan syntynyt sanaharkkaa. Osapuolten kuvaukset tapahtumainkulusta poikkeavat kuitenkin oleellisesti toisistaan. Hakijan mukaan järjestyksenvalvojan käyttäytyminen ja heidän kielenkäyttönsä olisi ollut syrjivää. Vastaaja puolestaan kiistää tämän, ja katsoo asiaan osallisten järjestyksenvalvojen kertomuksen perusteella A:n käyttäytymisen tilanteessa olleen uhkaava. Ravintolaan pyrkineen 7-henkisen seurueen mukaan ravintolan ovimiesten väitteet A:n käyttäytymisestä eivät pidä paikkaansa. Loukkaavaksi väitetyllä sanavaihdolla ei ollut muita kuulijoita kuin B ja ravintolan ovimiehet, jotka ovat kiistäneet B:n väitteet.

Syrjintälautakunta katsoo, että ravintola T:llä on ollut majoitus- ja ravitsemistoiminnasta annetun lain 5 §:n nojalla oikeus asettaa ravintolaan pääsyn ehdoksi tiettyjä ravintolan toiminta-ajatukseen perustuvia asiakkaaksi pyrkivien pukeutumiseen liittyviä ravintolan antaman ohjeen mukaisia ehtoja, jotka eivät sinänsä ole olleet syrjiviä. A:lla on ollut ravintolan antamassa pukeutumisohteessa mainitut reisitaskuhousut, eikä hakija ole osoittanut ravintolan ottaneen asiakkaiskseen muita reisitaskuhousuihin pukeutuneita. Näin ollen ravintola T:n menettelyä ei näiltä osin voida pitää syrjivänä.

Hakijan loukkaavaksi väittämä sananvaihto on käyty vain B:n kanssa ravintolaan pyrkineen seurueen jo poistuttua kokonaisuudessaan ravintolasta, kun A:ta ei ollut hyväksytty asiakkaaksi. Kun B oli tämän jälkeen erikseen palannut ravintolaan saadakseen ravintolapäällikön yhteystiedot asian myöhemmäksi selvittämiseksi hänen tai kenenkään muun seurueeseen kuuluneen pyrkimättä enää ravintolan asiakkaaksi, syrjintälautakunta katsoo, ettei kyse ole ollut enää ravintolan asiakkaaksi ottamista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta. Syrjintälautakunta ei pidä selvennettynä, että ravintola T:n ovimiehet olisivat syrjineet hakijoita.

Syrjintälautakunnan päätös

Syrjintälautakunta hylkää hakemuksen.

Lainkohdat

Yhdenvertaisuuslaki 2 §:n 2 momentti, 6 §, 13 §:n 1 momentin 2 kohta, 17 §

Laki majoitus- ja ravitsemistoiminnasta (308/2006) 5 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhakuohjaus liitteenä.